

[Chr. Madsen.]

om en ulovlig strejke; så skal det køres på bånd, og så skal det hele klargøres i København, sådan som det nu er blevet det i de sidste 25-30 år. Jeg tror, der er muligheder for ændringer, og jeg tror på, at hvis man får lejlighed til at diskutere disse sager i et udvalg, kan man også finde frem til ordninger og bestemmelser, der er bedre end dem, vi har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Ravn: Jeg foreslår, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 715, fremsættelsen i tidenden sp. 1257).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Nilsson: Det forslag til lov om sygehusvæsenet, som det høje folketing nu behandler, har som så mange andre forslag sine fortilfælde. Denne lovgivning med dens mange problemer — ikke mindst af økonomisk art — har mange gange været til behandling her. Ud fra de erfaringer, man har gjort, har man vel lov til at sige, at udgifterne er og har været meget stærkt stigende. Disse stærkt stigende udgifter har som bekendt belastet såvel amternes som kommunernes økonomi. Af den tid, der har været til rådighed, og af det materiale, som er tilgængeligt til belysning af vore

sygehuses økonomiske problemer, fremgår det, at i den historiske periode, hvor der er fremsat lovforslag om vort sygehusvæsen, har man truffet beslutning om at forhøje tilskuddene for at hjælpe og stabilisere såvel amternes som kommunernes økonomi. Der er i det før omtalte materiale mange gode tanker, som har været fremført i det høje folketing, og gode tanker fra alle partier, men en virkelig løsning, der kan give en for amterne og kommunerne tilfredsstillende ordening er man ikke nået til endnu. Derfor vil vi, så vidt jeg kan se — selv efter vedtagelsen af dette lovforslag — snart igen komme til at beskæftige os med disse problemer i det høje ting; thi ikke alene er det en kendsgerning, at sygehusudgifterne har været stigende, men det alvorligste problem er, at disse udgifter fortsat vil være stærkt stigende i den kommende tid.

Jeg har gerne villet sige dette nu, thi vi ved, at bl. a. det lægevidenskabelige område er i stærk udvikling, det gælder såvel de meget dyre præparater som de meget kostbare tekniske installationer af værdifulde hjælpemidler. Hertil kan føjes udgifterne til sygeplejeskoler, og at lønningerne fra den højest betalte til den lavest lønnede viser en fortsat stigende tendens. Må jeg tilføje, at i en forhandling i sundhedsstyrelsen, som jeg deltog i for 14 dage siden, blev jeg gjort opmærksom på, at sundhedsstyrelsen lå med ønsker og planer fra Danmarks sygehuse om nyopførelse af sygehuse, tilbygninger og forandringer til et samlet beløb på mere end 500 mill. kr. Alene forrentning og afdrag af disse beløb vil belaste sygehusenes økonomi voldsomt, og hertil skal føjes de udgifter, som yderligere vil komme til, thi det nyopførte skal jo udfyldes og betjenes.

Et andet problem er det stadig større antal indlæggelser af ældre medborgere, der har belastet sygehusenes økonomi. Vi mangler her syge- og plejehjem, hvor de ældre kunne få en rigtig kur og pleje; sådanne hjem kunne måske medvirke til, at sygehusenes ekspansion blev dæmpet noget.